

opusdei.org

Sobota 29. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 29.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: duše sú
ako dobré víno; trpezlivosť s
našimi slabosťami; bolesť
prijímať s trpezlivosťou.

26.10.2024

JEŽIŠ raz povedal podobenstvo o
mužovi, ktorý mal vinicu. Ukázalo sa,
že v nej niekoľkokrát na figovníku
„hľadal ovocie“ (Lk 13, 6), ale nikdy
žiadne nenašiel. Po troch rokoch
dospel k záveru, že sa mu už neoplatí

o figovník starať. Požiadal teda vinohradníka, aby ho vyrúbal; aký zmysel malo, aby figovník zaberal pôdu, keď nič neprinášal?

Vinohradník mu však povedal:

„Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytneš“ (Lk 13, 8-9).

Podobne ako pri figovníku sa niekedy môže zdať, že niektorí ľudia neprinášajú ovocie. Snažíme sa im pomôcť dozrieť, povzbudzujeme ich, aby sa vzdali určitých návykov alebo nedostatkov, aby si osvojili cnosti alebo dodržiavali dobré zvyky. Ale napriek nášmu úsiliu môžeme zistiť, že druhá osoba nereaguje takým tempom, ako by sme chceli. Vtedy môže byť naša prvá reakcia podobná reakcii muža z podobenstva: nemá zmysel sa ďalej snažiť.

V takýchto chvíľach si môžeme spomenúť, že jednou z prvých vlastností, ktoré svätý Pavol uvádza

pri láske, je trpezlivosť (porov. 1 Kor 13, 4). Keď nevidíme ovocie, ktoré sme očakávali, môžeme milovať autentickým spôsobom. V skutočnosti sa podobá láske, ktorú má k nám Boh a ktorú k nám mali iní ľudia – najmä naši rodičia a vychovávatelia. S vedomím, že Pán a ostatní sa na nás trpezlivo pozerajú, sme „pohnutí k tomu, aby sme boli voči druhým chápaní, presvedčení, že duše sa ako dobré víno časom zlepšujú“^[1]. Človek nedozrieva zo dňa na deň. Je to proces, ktorý trvá roky a potrebuje trpezlivú lásku vinohradníka, aby sa rozvíjal.

„Milosť, podobne ako príroda, sa vyvíja stupňovite. — Pôsobenie milosti nie je možné predbiehať; ale v tom, čo závisí od nás, musíme pripraviť pôdu a spolupracovať s milosťou, keď nám ju Boh udelí. (...) Obyčajne má milosť svoj vlastný rytmus a nemá rada násilnosti. Podnecuj svoju svätú netrpezlivosť..., ale nestrácaj pritom trpezlivosť“^[2].

.....

CNOSŤ TRPEZLIVOSTI sa týka aj toho, ako sa pozeráme sami na seba. Môžu nastať chvíle, keď budeme netrpezliví, pretože náš boj sa ukáže ako bezvýsledný. Hoci sa snažíme rásť v nejakej cnosti alebo sa snažíme vykoreniť nejakú nerosť, môže sa stať, že naše úsilie neprináša žiadne viditeľné ovocie. Opäť môže byť užitočné uvažovať o tom, že Pán sa na nás pozerá ako vinohradník v podobenstve. „Boh sa tvárou v tvár našej nevernosti prejavuje ako *pomalý k hnevu* (porov. Ex 34, 6; porov. Num 14, 18): namiesto toho, aby rozpútal svoj hnev nad ľudským zlom a hriechom, zjavuje sa ako väčší, pripravený zakaždým začať odznova s nekonečnou trpezlivosťou“^[3].

Slabosti človeka, keď si ich pokorne prizná a úprimne sa usiluje ich vykoreniť, môžu byť ako hnojivo,

vďaka ktorému rastú rastliny. V skutočnosti nie sú veľmi príjemné a môžu v nás vyvolať dojem, že vo vinici nášho života nie je žiadne ovocie. Ak však budeme naďalej trpezlivo obrábať pôdu v dôvere, že naše úsilie sprevádza Božia milosť, skôr či neskôr vyrastú zelené výhonky. To však určite neznamena, že príde čas, keď všetky naše slabosti zmiznú. Ale popri hnoji, ktorý je prítomný vo vinici, budú rásť aj stromy plné ovocia.

„V duchovnom boji,“ povedal svätý Josemaría, „dôležitou stratégiou je otázka vhodného načasovania, keď máme trpezlivo, ale rozhodne podať liek. Znásobte úkony nádeje.

Dopredu vám vravím, že vo svojom vnútornom živote utrpíte porážky; raz budete hore, inokedy dole — daj Boh, aby to nebolo poznať — pretože nikto nie je od týchto nepríjemností oslobodený. No Pán, ktorý je všemohúci a milosrdný, nám dal k

dispozícii vhodné prostriedky, aby sme mohli zvíťaziť. Stačí, keď ich použijeme, ako som uviedol predtým, rozhodnutí začať vždy odznova ak to bude potrebné“^[4].

RYTMUS každodenného života nie vždy podporuje cnosť trpezlivosti. To, čo predtým zaberalo veľa času – komunikácia, cestovanie, práca... – sa dnes dá dosiahnuť takmer okamžite. Možno sa teda môže stať, že rovnakú logiku uplatníme aj na niečo, čo nás rozčuľuje: hľadáme niečo, čo rýchlo ukončí utrpenie. „Potrebujeme trpezlivosť ako základný vitamín, aby sme sa dostali dopredu, ale inštinktívne sa stávame netrpezlivými a na zlo odpovedáme zlom: je ťažké zachovať pokoj, ovládať svoje inštinkty, brzdiť zlé reakcie, zmierňovať hádky a konflikty v rodine, v práci, v

kresťanskom spoločenstve“^[5].

Netrzeplivosť nás niekedy vedie k tomu, že robíme to, čo v skutočnosti nechceme, napríklad sa k niekomu zle správame alebo sa oddávame neresti, mysliac si, že je to najlepší spôsob, ako ukončiť problém. Neskôr však znovu nadobudneme nadhľad a uvedomíme si, že k takémuto konaniu nás dotlačili okolnosti.

Trpezlivosť je vlastnosť zrelej a slobodnej osobnosti: umožňuje nám prekonať frustráciu a pozerať sa do budúcnosti s nádejou. Predovšetkým je však ovocím Ducha Svätého (porov. Gal 5, 22), ktorý nám ju udeľuje, ak ho o ňu prosíme. A je to aj Ježišova odpoveď na utrpenie počas umučenia. „S poslušnosťou a tichosťou prijal, že ho fackujú a nespravodlivo odsúdili; pred Pilátom neobviňoval; znášal urážky, pľuvance a bičovanie z rúk vojakov; znášal ťarchu kríža; odpúšťal tým, čo ho pribíjali na drevo; na kríži

nereagoval na provokácie, ale ponúkal milosrdenstvo“^[6]. Pán prijal bolesť s trpezlivosťou, „ktorá je ovocím väčšej lásky“^[7]. Ani Panna Mária neutekala od kríža. Môžeme ju prosiť, aby nám pomohla prijímať s trpezlivosťou každodenné zápasy s vedomím, že táto čnosť „je lepšia ako sila hrdinu“ (Pr 16, 32).

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 78.

[2] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 668.

[3] František, *Audiencia*, 27-III-2024.

[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 219.

[5] František, *Audiencia*, 27-III-2024.

[6] *Ibid.*

[7] *Ibid.*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sobota-29-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sobota-29-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (11.04.2026)